

τρια λιονταρια
με κατακοκκινα
ματια
απο
καπνο
που πολλα
χρονια

ταλαιπωρει αυτο το τσιρκο
Μα αφου οπως ζερουμε
ο βασιλιας
πεθανε
η δεν υπαρχει

ωρες ωρες σκεφτομαι
αν θα ειχε
το ελαχιστο εκεινο ενδιαφερον
να γινω εγω
ο βασιλιας καπνος
ο Βασιλιας
που
μενει κλεισμενος
σε χιλιαδες παραθυρα
και περιμενει
ναρθει η ωρα
της εφοδου
η ωρα του μεγαλου καπνου

E vai λοιπον
εγω
ειμαι
ο καπνισμενος Βασιλιας
ο βασιλιας
που καπνιζει
χρονια
ατελειωτα
που κλεινει τα παραθυρα
που μοιραζει τον καπνο
στα δωματια
ετσι
εχω
πολλα βαζακια
γεματα
απο τον καπνο μου
που τραγουνδαι
που τρεχει
που κριβεται
στιγουρος και υπερη
φανος
ειναι μονο
καπνος
κι οχι παραβολη
ειναι

πολις καπνος
καθε μερα μεγαλωνει
γεμιζει
καθε γωνια
εξω και πανω μου
τρεχει στο δερμα μου

μπαινει στο αιμα
μου
μα κι οταν
δεν ειναι
καπνος
χανεται παλι αυτος
και βρισκει
χιλιους τροπους
να μενει μεσ' το σπιτι
να μενει
στο αναχτορο
καπνος
η οτιδηποτε
αλλος
γι' αυτο αιμα
σκεφτομαι οτι
μπορει και να μην
ειναι
ενα λιθοβολημενο
παιδι

ενας επιορκος ασκητης
ενας φιληδονος αναχωρητης
δεν μου μενει
αντιρρηση
οτι σκεφτομαι
πολυ τον καπνο

η οτι ο καπνος
δεν ειναι στο σπιτι

O καπνος ειναι ανακτορο
ειναι τα σπιτια της πολεως
οι φωτεινες επιγραφες
οι πιθηκινες βιτρινες
τα καλα νεα

ta ασχημα νεα
απο τα μετωπα του πολεμοι

Tωρα το δωματιο
δεν εχει καπνο
κι ο Βασιλιας εγω
δεν ειμαι ο Υδροχοος
ο επιβαινων του πρωτου
παραθυρου

Ειμαι μεσα σε ενα
ερεπιο

ζερω οτι αιμα τελειωσει
το ποιημα η μαλλον
οταν ο καπνος
παψει να σπαι
τα παραθυρα
Θα γινει ολο το θαυμα
δευτερολεπτο
και παρανομα
αγχοτικος προβολεας
η κακιασμενο παλιοπαιδο

Tωρα που πεφτουν
τα φωτα
Τωρα που λεμε ναι
οταν το οχι δε συμφερει
ολος ο καπνος
κανει ενα γυρω
το κτιριο και μπαινει

στη παλαιη μου
ψιθυριζοντας:

χωρις καπνο φωτια δεν βγαινει...

cardon